

[L. Rasmussen.]

Spørgsmaal som det, der her er Tale om: en Reorganisation eller i hvert Fald visse Ændringer af Forsvarssystemet af 1922“.

I Aar siger Forsvarsministeren:

„Men endvidere vil jeg gøre opmærksom paa, at den Forskel, der er mellem 1922-Ordningen og det Forslag, jeg har fremsat, ækvivaleres ved — derom er der ingen Tvivl — hvad der er foregaaet i Verden fra 1922 indtil nu. For det første vil jeg gøre opmærksom paa, at Locarno-Pagten blev vedtaget i 1925, for det andet, at vi har faaet en meget vidtgaaende Traktat mellem Danmark og Tyskland siden 1922, og for det tredje det betydningsfulde, der skete i 1926, at Tyskland blev optaget i Folkenes Forbund. Jeg tror, det er tre Ting, man ikke skal lade af Syne under en Forsvarsdebat her i Tinget. Man skal ikke overvurdere — ikke *overvurdere*, siger jeg udtrykkelig — disse Begivenheder, men man skal heller ikke undervurdere dem, og vi maa have Tillid til, at det Arbejde, som ogsaa vi er med i indenfor Folkenes Forbund, kan lykkes.“

Formanden: Jeg maa henstille til ærede Talere, naar de anfører Citater, at oplyse, hvor disse Citater findes.

L. Rasmussen: Det Citat, jeg først nævnte, Udtalelsen af Venstres Ordfører i Fjor, findes i Folketingstidenden Sp. 2794, Udtalelsen af Forsvarsministeren i Fjor findes i Folketingstidenden Sp. 2102, og den sidste Udtalelse af Ministeren nu i Aar under Finanslovsbehandlingen findes i Folketingstidenden Sp. 1611.

Det var altsaa disse tre Udtalelser. Og saa siger man: Hvordan kan det nu være, at Synet ændres saaledes i Løbet af et Aar? Jo, det har en meget naturlig Forklaring, for medens der i Fjor — jeg ved, jeg vil ikke blive modsagt, hverken af Ordføreren eller af Ministeren — var stærke Kræfter i Bevægelse indenfor Venstre for at komme betydelig længere ned, og det derfor gjaldt om at male den udenrigspolitiske Situation saa mørk, at man sagde: dette gaar ikke an, der er ikke noget som helst i den udenrigspolitiske Situation, der kan faa os til at gaa ned — saa er der i Aar blevet Ro i Venstre, og nu begynder det at mudre fra konservativ Side, der begynder man at rejse Militærdebatten, og saa siger man: ja, kæreste Venner, se dog Lyspunkterne!

I Aar er der Tale om, hvor lyst det ser ud; i Fjor hed det til Venstre, det er mørkt,

i Aar hedder det til Konservative, det er lyst. Det er akkurat som med en Lirekasse, hvor man trykker paa en Knap, der kommer de lystige og de dystre Melodier frem ganske efter Behag, bare man drejer paa de rigtige Steder.

I Fjor sagde Forsvarsministeren: det hele ser temmelig mørkt ud; til Venstre hed det: lad være med at mudre, lad være med at forlange, at vi skal længere ned, se hvor mørkt det ser ud. I Dag siger han til de Konservative: det ser lysere ud, I maa ikke undervurdere dette, at det er blevet saa lyst.

Ogsaa den højtærede Indenrigsminister har prøvet paa ude paa Møder at klare sig med Lysningen i den europæiske Situation. Men jeg tror, at Venstre for sin egen Skyld vilde gøre klogt i at holde den europæiske Situation ude af Forbindelsen her. Det er ikke den, der er Foranledningen.

Derefter har den højtærede Forsvarsminister erklæret overfor de Konservative, at hvis Ordningen af 1922 skulde gennemføres fuldt ud, vilde det kræve en Bevilling af ca. 50 Mill. Kr. Dette er, vil jeg dog gøre opmærksom paa, for lidt; selv om vi udskyder Flaadens Nybygning, saaledes at vi først har den Flaade, vi skal have, om 10 Aar; saa har den højtærede Minister glemt — jeg gaar ud fra, at det er en Forglemmelse, det kan jo hænde —, at Hærens Budget ogsaa er for lavt, at der f. Eks., selv om vi reducerer Hæren som i det nye Forslag, dog maa forlanges ca. 1 Mill. Kr. mere til Beklædning, end der staar i Dag. Derfor, hvis Ordningen af 1922 skal gennemføres fuldt ud, vil Tallet ligge omkring 52 Mill. Kr. i Stedet for 50 Mill. Kr.

Dette er, hvad vi ved om den Ordning, vi lever under i Dag. Jeg kommer saa til det Lovforslag, vi her behandler, det ærlige Forslag, det Forslag, om hvilket Venstres Ordfører i Fjor sagde — det staar Sp. 2804 —, at dette var et Forsøg paa

„at lave et ærligt Forsvar“

— i Modsætning til Forsvaret af 1922; alle er klare over, at *det* var ikke ærligt, det tror jeg ogsaa, Venstre har opgivet at kalde en ærlig Ordning. Men denne Gang er det et Forsøg paa at skabe et ærligt Forsvar.

„Dette er et Forsøg“, sagde Venstres Ordfører „paa at skabe et Forsvar, der ikke opstiller Rammer, som ikke kan fyldes, der ikke opstiller Formationer, som ikke kan udrustes.“

Lad os da se, hvorledes Udgifterne stiller sig efter det Lovforslag, som her er fremlagt. Der opstilles til Hæren — jeg holder mig nu kun til de Udgifter, der findes